

РЕШЕНИЕ

№ 4534

гр. София, 10.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 17.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **2344** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.124, ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл), във връзка с чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. К. М. от [населено място], [улица], ет.2, ап.3, и със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. В. П., срещу Заповед № РД-16-023 от 08.02.2019г. на началника на Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК), с която на основание чл.90, ал.1, т.2, вр. чл.89, ал.2, т.1 ЗДСл ѝ е наложено дисциплинарно наказание “порицание”.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед като издадена при съществено нарушение на административно производствените правила и неправилно приложение на закона. Жалбоподателката поддържа, че не е извършила вменените ѝ нарушения на служебната дисциплина. Визира неспазване на срока по чл.94, ал.1 ЗДСл и липса на обективна проверка на фактите по посочените три броя докладни записки, които съдържаха лъжи и квалификационни оценки, но не и данни за конкретни нарушения. Претендира се съдът да постанови решение, с което да отмени заповедта за наложено дисциплинарно наказание, със законните последици. Подробни аргументи по основателността на оспорването на акта са изложени в писмени бележки от 17.07.2020г.

Ответникът- началник на Дирекция за национален строителен контрол, чрез процесуален представител юрк. К. И. оспорва жалбата. По същество на спора моли за

нейното отхвърляне и потвърждаване на обжалвания акт, съгласно аргументите изложени в писмена защита от 27.07.2020г. Претендира присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства по чл.235 ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна

Със заповед № РД-16-036 от 09.11.2018г. на началника на ДНСК е образувано дисциплинарно производство срещу Д. К. М. на длъжност старши юрисконсулт в отдел „Оперативна дейност“ (ОД), Дирекция „Оперативна дейност и контрол“ (ОДК) за изясняване на факти и обстоятелства, посочени в докладна записка вх.№ РД-1243-11-969 от 13.09.2018г. на служители в Централно управление (ЦУ) на ДНСК и в становище от 14.09.2018г. на заместник началника на ДНСК относно предложение за повишаване в длъжност вх.№ ЧР-2553-11-940 от 13.09.2018 г.

Докладна записка вх.№ РД-1243-11-969 от 13.09.2018г. е подписана от 13 служители в отдел „Правно-нормативно обслужване“ (ПНО), отдел ЧРДО, отдел „Вътрешен контрол и изпълнение“ и отдел „ОД“ в Дирекция „ОДК“ на ДНСК и касае „непристойно за един държавен служител поведение от страна на колегата Д. К. М., назначена през 2010г. като старши юрисконсулт в отдел ПНО, Дирекция „Строителен и устройствен контрол“ на ДНСК. Изнесени са данни за получено от М. през 2014г. „неприемливо изпълнение“ при годишна атестация, което дало повод за нейното отстраняване. След възстановяване ѝ от съда М. била преназначена в отдел „ОД“, Дирекция „ОДК“. По-нататък се излага: „От момента на постъпването ѝ на работа до настоящия момент старши юрисконсулт М. не можа да се впише и да поддържа нормални професионални отношения с колегите и от двете дирекции. Ежедневно създава конфликтни ситуации, враждебна работна среда и напрежение сред колегите, което вреди както на работата ни, така и на емоционалното ни състояние извън работната среда. Колегата не се справя с възложените ѝ задачи, което често рефлектира върху останалите юристи, вкл. от отдел ПНО, тъй като се налагало да изготвят становища и да съдействат на колегите от Д. ОДК по преписки, с които М. не може да се справи, което е недопустимо предвид характера на заеманата от нея длъжност. Често колегите инженери и архитекти от Дирекция ОДК били принудени да се допитват до юристи от отдел ПНО, тъй като нямали доверие в професионалните качества на М..... Като цяло работата на колегата М. по разпределяните дела за процесуално представителство пред съд, е определяна като неприемлива... в резултат на изложеното предишното ръководство на ДНСК свали доверието си от г-жа М. и оттегли всички пълномощия, които ѝ бяха дадени. Старши юрисконсулт М. проявява явно неуважение към колеги в ДНСК, особено към тези, с които работи в един отдел или по общи преписки, като в общуването си с тях целенасочено създава конфликтни ситуации и интриги, при които си позволява да използва нецензурни изрази, клетви и обиди на етническа и верска основа, вкл. заплахи за уволнение при израстване в йерархията“.

По-нататък в писмото, служителите се обръщат към началника на ДНСК със становище, че е недопустимо служител, който очевидно не се справя с възложените задачи, да поставя условия и срокове във връзка с назначаването си на по-висока длъжност, както и, че е недопустимо да се използват лични контакти и приятелства с висши държавни служители, посредством които да се оказва натиск за уволняване на

колеги с дългогодишен стаж с цел освободените позиции да бъдат заети от М..... Към настоящия момент вниманието на М. било фиксирано към колеги – юристи, които по нейно мнение са пречка за израстването ѝ в йерархията.

В заключение, е формулирана молба да се разпорежи проверка, която да установи броя на изходящите становища, писма, индивидуални административни актове (ИАА), наказателни постановления (НП), респ. резолюции за прекратяване на административно-наказателни производства, които Д. М. е изработила през 2017 г.

В обобщение е посочено, че цялостното поведение на ст.юрк. М., от момента на постъпването ѝ на работа до настоящия момент, било несъвместимо със заеманата длъжност, защото уронва престижа на държавната служба и е в пълно противоречие със ЗДСл и Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация (КПСДА).

Жалбоподателката е представила предложение за повишаване в длъжност вх.№ ЧР-2553-11-940 от 13.09.2018 г., изготвено от инж. К. Г. – началник отдел ОД, за преназначаване на Д. К. М. на длъжност „главен експерт“ или „инспектор“.

Според съдържащи се в административната преписка писмени обяснения на инж.К. Г. – началник отдел ОД в Дирекция ОДК – ДНСК, предложението за повишаване в длъжност на М. е изготвено под натиск от нейна страна и заведено в деловодството на ДНСК без да е съгласуване с прекия ръководител – арх.Д. – зам.началник на ДНСК. Приложена е справка в подкрепа на неприемливото изпълнение на възложените задачи от Д. М., с данни по преписка № Х-278/17г., преписка № ПД-193/04г. и преписка № 1548/02г. с неприключило съдебно производство, разпределено за контрол на 11.05.2018 г.

Според становище на арх.Д. – зам.началник на ДНСК по предложение за повишаване в длъжност вх.№ ЧР-2553-11-940 от 13.09.2018 г. – към момента на изготвяне на становището в ДНСК няма свободна бройка за заемане на длъжност „главен експерт или инспектор“ в Дирекция ОДК, поради което не са налице основания по чл.82 ЗДСл за преназначаване на М. на тази длъжност. Отделно в становището на арх.Д. в сбит вид са възпроизведени отделни точки от Докладна записка вх.№ РД-1243-11-969 от 13.09.2018 г.

След запознаване със заповед № РД-16-036 от 09.11.2018г. и заповед № РД-16-037 от 05.12.2018г. жалбоподателката е предоставила писмено обяснение вх.№ ЧР-626-16-699 от 21.12.2018г., че „срещу нея е подета тенденциозна и безпринципна кампания в период, когато е била в отпуск по болест, диагностицирана с тежко заболяване“. Посочено е в обяснението, че докладната записка от м.септември 2018г. е съставена от същите лица от 2013г., чиито неистини са отхвърлени на две инстанции от АССГ и ВАС, а присъствието на подписите на 7 колеги, които дотогава са определяли работата ѝ като много добра, преценява с медицинския термин "Дисоциативно разстройство на идентичността", използван и спрямо г-жа Г.. Посочено е, че работата ѝ от 2014г. до 2017г. е оценена с високи оценки от арх.Д., поради което не ставало ясно кои оценки имали тежест в ДНСК – тези на прекия ръководител или на група интриганти. Не следвало да се кредитира изнесеното от колеги, които нямат преки впечатления от работата ѝ. Отговаря на констатациите по преписка № Х-278/17 г., преписка № ПД-193/04 г. и преписка № 1548/02 г., както и на констатациите по заповед № РД-16-037 от 05.12.2018г. В заключение посочва, че е налице „режисиран спектакъл“ от „лицемери и кариеристи“, готови на всичко, за да се развиват кариерно.

Приложен е формуляр за годишна оценка на изпълнението на длъжността на името на Д. М., за периода от 01.01.2017г. до 31.12.2017г., с отбелязване, че към 07.02.2018г. изпълнението надвишава изискванията и коментар от междинната среща на 18.08.2018г. – служителят прилага правилно вътрешните правила и процедури, свързани с дейността на ДНСК, много добре планира и изпълнява текущата си работа, изпълнява в срок поставените в работния план цели.

Издадена е оспорената Заповед № РД-16-023 от 08.02.2019 г. на началника на ДНСК, с която на Д. М. на основание чл.90, ал.1, т.2, вр. чл.89, ал.2, т.1 ЗДСл е наложено дисциплинарно наказание “порицание”. В заповедта е посочено, че в докладна записка вх.№ РД-1243-11-969 от 13.09.2018 г. на служители в ЦУ на ДНСК и становище от 14.09.2018 г. на арх. Д. - заместник началника на ДНСК относно предложение за повишаване в длъжност вх.№ ЧР-2553-11-940 от 13.09.2018г., се съдържат данни за неприемливо и непристойно поведение и некомпетентно изпълнение на служебни задължения от страна на ст.юрк. Д. М..

След възпроизвеждане на съдържанието на тези документи в заповедта е прието, че предложението за повишаване в длъжност вх.№ ЧР-2553-11-940 от 13.09.2018г. е изготвено необективно и при упражнен натиск според писмените обяснения на инж. Г.. В заключение по изнесеното в докладна записка вх.№ РД-1243-11-969 от 13.09.2018г. е прието, че с поведението си М. не е изпълнила преките си задължения по т.5.13 от длъжностната характеристика, не е спазила принципите, заложили в Етичния кодекс на ДНСК, КПСДА и ЗДСл, с което е нарушила чл.18, чл.28, ал.1 ЗДСл, вр. чл.2, ал.1, ал.5, ал.6, чл.6, ал.1, чл.14, ал.1, чл.17, ал.1, ар.2 и ал.3 КПСДА, вр. с т.4.1.7, т.4.5.1, т.4.6.1, т.4.6.2 и т.4.6.3 от Етичния кодекс за поведение на служителите в ДНСК. За период на нарушението е посочен 01.01.2018 г. – 14.09.2018 г.

По-нататък в заповедта е цитирана писмена справка, изготвена от инж. К. Г., според която за третото тримесечие на 2018г. на служителите са разпределени 38 броя преписки – основно първоначални жалби поради затруднения при решаване на по-сложни казуси. От тях 14 броя са с резолюция „към преписка“, т.е. по същите не се изисква изразяване на становище и разработване на предложения за решения на правни проблеми, свързани с дейността на отдел ОД. Посочени са констатациите по три преписки: адм. преписка № Х-278/2017 г. относно постъпило на 15.08.2018 г. писмо от директора на Дирекция „Противодействие на корупцията“ към КОНПИ, по която М. преценила, че не може да се справи с разпределената преписка и помолила началника на отдел ОД да изготви отговор. Така отговорът по преписката е изготвен лично от началника на отдела, вместо от подчинения служител; преписка № ПД-193/2004г., разпределена на М. на 15.08.2017г. с резолюция „за контрол“, която не била изпълнена, тъй като на 26.02.2018 г. друг служител на отдела извършил справка във ВАС и по преписката били предприети действия, както и преписка № 1548/2002 г., разпределена на М. с резолюция от 11.05.2018 г. „за контрол“, преразпределена на 18.09.2018 г. на друг служител.

В заключение по изнесеното в докладна записка вх.№ РД-1243-11-969 от 13.09.2018г. във връзка с разпределени административни преписки е прието, че с поведението си М. не е изпълнила преките си задължения по т.5.1, 5.2, 5.3, 5.6, 5.11, т.5.12 от длъжностната ѝ характеристика, както и чл.18, чл.21, ал.1, чл.24, ал.1 от ЗДСл, вр. чл.2, ал.1, ал.4, чл.5, ал.1 и ал.2, чл.6, ал.1 от КПСДА, вр. т.4.1.4, 4.1.5, 4.3.3 и т.4.3.6 от Етичния кодекс за поведение на служителите в ДНСК. Като период на извършване

на тези нарушения е посочен 01.01.2018 г. – 14.09.2018 г.

В оспорената заповед е обсъдено наличието на докладна записка вх.№ РД-1243-05-915 от 09.05.2018г., подписана от служители на ДНСК, със идентично съдържание на докладна записка вх.№ РД-1243-11-969 от 13.09.2018г., във връзка с което началникът на ДНСК провел разговор със служителя с цел изслушване на аргументите му, след което служителят е приканен устно да приведе поведението си в съответствие с принципите на ЗДСл, КПСДА и Етичния кодекс на ДНСК.

Дисциплинарно-наказващият орган (ДНО) е съобразил посоченото от инж.Г. – пряк ръководител на служителя в писмено обяснение, че е била подложена на неописуем натиск за изготвяне на предложение за повишаване в длъжност, както и, че „поставената от служителката цел граничи с вманиачаване“.

Съобразено е становището от 14.09.2017г. на заместник началника на ДНСК, че служителят създава конфликтни ситуации, враждебна работна среда и напрежение сред колегите, проявява неуважение и некоректност към тях, като допуска поведение, което накърнява достойнството и правата на отделната личност.

Прието е за неоснователно възражението на служителката, че обвиненията касаят период, в който е била в болничен отпуск (от 14.09.2018г. до 16.12.2018г.), тъй като посоченият в заповедта период на извършване на нарушенията приключва на 14.09.2018 г., когато М. е била на работа до 11:33 часа и разбирайки за наличието на докладна записка от колеги е напуснала работното си място без да уведоми преките си ръководители.

Изложеното е дало основание на ДНО да приеме, че е налице неизпълнение на служебни задължения по смисъла на чл.89, ал.2, т.1 и т.5 ЗДСл – неизпълнение на служебни задължения по адм.преписки № Х-278/2017 г. и № ПД-19/2004 г.

В допълнение ДНО е приел за доказано осъществяването на поведение, изразяващо се в неуважение към колегите от ДНСК, създаване на конфликтни ситуации, враждебна работна среда и напрежение сред колегите, с което служителят е уронил престижа на държавната служба в нарушение на т.5.13 от длъжностната си характеристика.

Мотивирано е още, че служителят не е изпълнил основната си цел по длъжностна характеристика, а именно да изразява становища и да разработва предложения на решения на правни проблеми, свързани с дейност на отдел ОД, не е изпълнил резолюции на прекия началник, не го е подпомагал при осъществяване на дейността му, чрез даване на мнения, становища и справки по правни проблеми, с което не е изпълнил преките си задължения по т.5.1, 5.2, 5.3, 5.6, 5.11 и т.5.12 от длъжностната си характеристика.

Нарушенията представлявали продължителни във времето умишлени действия и бездействия на служителя в периода от 01.01.2018 г. до 14.09.2018г., извършени на работното място в ЦУ на ДНСК и констатирани на 14.09.2018г.

С изложеното Д. М. нарушила разпоредбите на чл.18, чл.21, ал.1, чл.24, ал.1, чл.28, ал.1 от ЗДСл, вр. чл.2, ал.1, ал.4, ал.5, ал.6, чл.5, ал.1 и ал.2, чл.6, ал.1, чл.14, ал.1, чл.17, ал.1, ал.2 и ал.3 от КПСДА, вр. т.4.1.4, 4.1.5, 4.1.6, 4.1.7, 4.3.3, т.4.3.6, т.4.5.1, т.4.6.2 и т.4.6.3 от Етичния кодекс за поведение на служителите в ДНСК, поради което на основание чл.89, ал.2, т.1 ЗДСл ѝ е било наложено дисциплинарно наказание „порицание“.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Заповедта е връчена на нейния адресат на 11.02.2019г. и оспорена пред съд на

20.02.2019 г. – в срока по чл.149, ал.1 АПК, вр. чл.124, ал.1 ЗДСл, от легитимирано по смисъла на чл.147, ал.1 АПК лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което жалбата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, тя е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните правни съображения:

При служебната проверка по чл.168, ал.1, вр. чл.146 АПК, съдът констатира, че актът е издаден от компетентен административен орган по чл.92 ЗДСл – органа по назначаване, в установената форма по чл.97, ал.1 ЗДСл, вкл. пълно, ясно и точно описание на извършеното нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, служебните задължения, които са нарушени виновно, видът и размерът на наказанието и правното основание за налагането му.

Съдът приема за спазен срока по чл.94, ал.1 ЗДСл, според който дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Нарушението се счита за открито, когато всички елементи от фактическия му състав са доведени до знанието на дисциплинарно наказващия орган. Съдът приема, че в случая ДНО е уведомен за извършеното дисциплинарно нарушение с получаване на докладна записка вх.№ РД-1243-11-969 от 13.09.2018 г. на служители в ЦУ на ДНСК и на становище от 14.09.2018г. на заместник началника на ДНСК относно предложение за повишаване в длъжност вх.№ ЧР-2553-11-940 от 13.09.2018г., което е сторено на 14.09.2018г. За периода от 14.09.2018г. до 17.12.2018 г. служителката е била в законоустановен отпуск, поради което преклузивният срок не тече на основание чл.94, ал.3 ЗДСл. От това следва, че двумесечният срок по чл.94, ал.1 ЗДСл започва да тече на 18.12.2018г., а наказанието е наложено на 08.02.2019г. - в срока по чл.94, ал.1 ЗДСл.

Следва да се приеме за изпълнено императивното задължение на ДНО по чл.93, ал.1 ЗДСл преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения. На жалбоподателката е предоставена възможност да депозира писмено обяснение по обстоятелствата, посочени в заповед № РД-16-036 от 09.11.2018г., от което тя се е възползвала, представяйки писмено обяснение вх.№ ЧР-626-16-699 от 21.12.2018г. В него служителката пространно е изложила аргументи срещу повдигнатото ѝ дисциплинарно обвинение във връзка с в докладна записка вх.№ РД-1243-11-969 от 13.09.2018г. на служители в ЦУ на НАП, становище от 14.09.2018г. на заместник началника на ДНСК относно предложение за повишаване в длъжност вх.№ ЧР-2553-11-940 от 13.09.2018 г., писмено обяснение и приложена към него справка от инж. Г. относно преписка № Х-278/17 г., преписка № ПД-193/04 г. и преписка № 1548/02 г. С това на етап от

дисциплинарното производство, на който са събрани всички доказателства в подкрепа на дисциплинарното обвинение, на служителя е предоставена възможност да предостави обяснение по всеки един от установените факти и обстоятелства, с което надлежно е охранено правото му на защита, каквато е целта на процедурата по чл.93, ал.1 ЗДСл.

Според протокол от 14.01.2019г. началникът на ДНСК, в качеството си на ДНО, е изслушал Д. М. във връзка с дисциплинарното производство, образувано със заповед № РД-16-036 от 09.11.2018г. На проведеното изслушване служителката е заявила, че поддържа писмените си обяснения и не желае да дава други такива. Въз основа на изложеното съдът приема за изпълнена процедурата по чл.93, ал.1 ЗДСл, тъй като на служителя са предоставени възможности за обяснения и становище, с което не е ограничено правото му на защита.

Жалбоподателката навежда довод за допуснато съществено процесуално нарушение при образуване на дисциплинарното производство поради несъществуване на сезиращия документ - докладна записка вх.№ РД-1243-11-969 от 13.09.2018г. Защитната версия е, че съществува документ с идентично съдържание, а именно – докладна записка от 09.05.2018г., подписите от който били пренесени върху документа от 13.09.2018 г.

В оспорената заповед е обсъдено това възражение на служителя, като ДНО е приел, че след изготвяне на докладна записка от м.май 2018г. с данни за съществуващо напрежение в колектива, той е поканил М. да изрази становище по изложеното в него, в резултат на което служителката устно била помолена да коригира поведението си. Съдът кредитира посоченото от ДНО, тъй като жалбоподателката е представила своя молба вх.№ ЧР-480-05-611 от 02.05.2018г. до началника на ДНСК, в която формулира два проблема: желанието си за кариерно развитие в дирекцията до достигане на длъжност ниво Б-2 главен юрисконсулт, главен експерт или главен инспектор, както и да остане на работа в Дирекция „ОДК“. Очевидно тази молба е станала причина за напрежение и подписване на документ от служители на ЦУ на ДНСК, които са изразили становището си. Към този момент (м.май 2018 г.) органът по назначаването е намерил друг подход за осигуряване на нормална работна среда, което е неотнормисимо към последвалото дисциплинарно производство.

Съдът приема, че наличието на два документа с идентично съдържание не може да опорочи началото на административното производство, тъй като безспорно се установи по делото, включително чрез представяне на

оригинал на документа от 13.09.2018г. и извлечение от деловодната система на ДНСК за 13.09.2018г., че на същата дата официално е входирана докладна записка вх.№ РД-1243-11-969. Посочването в нея на погрешни длъжности на някои от подписалите я служители не опорочава съдържанието на документа. Един от служителите с погрешно посочена длъжност в докладната записка от 13.09.2018 г. – инж. Д. Д. е разпитан като свидетел по делото и установява, че е подписал документа през м.май 2018 г., когато той не бил входиран в деловодството на ДНСК. Впоследствие не се е интересувал как ще се развият нещата срещу М., тъй като подписал докладната записка заради непристойното ѝ поведение.

Доколкото е работил с нея в една стая потвърждава, че М. се е държала арогантно – псувала, кълняла, обиждала колеги. С това му е пречила да изпълнява служебните си задължения, често говорела високо по телефона си и пускала радио. Почти с всички колеги била в някакъв конфликт – на личностна или професионална основа. Същевременно не била на нужното професионално ниво, тъй като само отчасти изпълнявала възложените ѝ задачи. Когато ѝ възложели работа, тя се обаждала на колеги юристи от страната, за да ѝ изпратят готови образци на документи и актове, които тя трябвало да изработи лично.

Въз основа на изложеното съдът приема, че информацията от докладна записка на служители от ЦУ на ДНСК, съдържаща данни за служебното поведение на ст.юрк. М., официално е входирана в деловодната система на 13.09.2018 г., когато върху нея е положена резолюция от ДНО за образуване на дисциплинарно производство срещу М.. Законът за държавния служител не съдържа изискване за образуване на дисциплинарно производство с изричен акт, извън случаите в които се налага най-тежкото наказание, какъвто не е настоящият случай. Дисциплинарно производство може да започне въз основа на всеки документ, който съдържа данни за извършено нарушение на служебната дисциплина и самоличността на нарушителя. В случая, това е сторено с докладна записка вх.№ РД-1243-11-969 от 13.09.2018 г. на служители в ЦУ на ДНСК до дисциплинарно-наказващия орган – началник ДНСК, който в кръга на правомощията си, упражнени при оперативна си самостоятелност, е взел решение за образуване на дисциплинарно производство. „Историята“ на конфликта, описан в докладната записка на служители, начина на нейното изготвяне и подписване са ирелевантни, след като едва през м.септември 2018г. ДНО е взел решение за образуване на дисциплинарно производство.

Тук е мястото да се посочи, че постъпилите при органа данни за дисциплинарни нарушения не се основават единствено на докладната

записка, а и на други два документа – становища от 14.09.2018г. на прекия ръководител инж. Г. и на зам.началника на ДНСК – арх. Д., които внасят допълнителни елементи към състава на дисциплинарните нарушения. Въз основа на изложеното съдът приема, че в хода на дисциплинарното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, същото е образувано при упражнена от ДНО оперативна самостоятелност въз основа на постъпили при него данни по документи от 13.09.2018г. и от 14.09.2018г., при което процесното наказание се явява наложено в срока по чл.94, ал.1 ЗДСл. Така релевантният период, в който може да бъде санкционирано извършено нарушение е от 08.02.2018 г. до 08.02.2019 г.

По материалната законосъобразност на акта:

На жалбоподателката са вменени нарушения на: преките задължения по т.5.1, 5.2, 5.3, 5.6, 5.11, т.5.12 от длъжностната ѝ характеристика и на чл.18, чл.21, ал.1, чл.24, ал.1, чл.28, ал.1 от ЗДСл, вр. чл.2, ал.1, ал.4, ал.5, ал.6, чл.5, ал.1 и ал.2, чл.6, ал.1, чл.14, ал.1, чл.17, ал.1, ал.2 и ал.3 от КПСДА, вр. т.4.1.4, 4.1.5, 4.1.6, 4.1.7, 4.3.3, т.4.3.6, т.4.5.1, т.4.6.2 и т.4.6.3 от Етичния кодекс за поведение на служителите в ДНСК.

Визираните преки задължения от длъжностната характеристика вменяват изискванията за: подпомагане на началника на отдела при осъществяване на дейността му, чрез даване на мнения, становища, справки по правни проблеми по прилагане на нормативните актове по устройство на територията; осъществяване на процесуално представителство по дела, по които ДНСК е страна; проучване и предлагане на решения по постъпили сигнали и жалби от юридически и физически лица за извършено незаконно строителство; следи за установените от началника на ДНСК, дирекции и отдели срокове и за точно изпълнение на дадените разпореждания, изготвя анализи, становища и доклади относно спазване на нормативната уредба по устройство на територията и по конкретно поставени проблеми; при извършване на дейността прилага и стриктно спазва работните процедури.

Неизпълнение на служебните задължения по длъжностна характеристика е посочено за първи път в справка към писмено обяснение на инж.Г. от 14.09.2018г., което е допълнително основание за липса на нарушение на преклузивния срок по чл.94, ал.1 ЗДСл.

По преписка № Х-278/17 г. директорът на Дирекция „ПК“ на КПКОНПИ е поискал от началника на ДНСК информация във връзка с прокурорска преписка № 752/2018г. на Специализирана прокуратура. Полученото писмо вх.№ Х-278-10-611 от 15.08.2018 г. е резюлирано на същата дата „ст.юрк. Д. К. със съдействие на инж.Р.“. В преписката се съдържа писмо

изх.№ X-278-03-641 от 22.08.2018г., подписано от арх.Д., с отбелязване за изготвянето му от инж.К. Г.. Не са подкрепени с доказателства твърденията на жалбоподателката за изготвено от нея становище по искането на директора на Дирекция „Противодействие на корупцията“ в КПКОНПИ. С неизпълнение на конкретно възложената ѝ задача на 15.08.2018 г. служителката е нарушила преките си задължения по т. 5.1. от длъжностната характеристика - подпомагане на началника на отдела при осъществяване на дейността му, чрез даване на мнения, становища, справки по правни проблеми по прилагане на нормативните актове по устройство на територията и т.5.11 от длъжностната характеристика - изготвя анализи, становища и доклади относно спазване на нормативната уредба по устройство на територията и по конкретно поставени проблеми. Установеното нарушение правилно е квалифицирано като такова по чл.89, ал.2, т.1 ЗДСл - неизпълнение на служебни задължения, респ. санкционирането му е направено в срока по чл.94, ал.1 ЗДСл. Извършеното нарушение се потвърждава от показанията на свидетелката К. Г., която установява, че лично е изготвила необходимия документ до КПКОНПИ, което обстоятелство се удостоверява с писмо изх. № X-278-03-641/22.08.2018г. /л.125-л.130/.

По преписка № ПД-193/04 г. в ДНСК е получено писмо вх.№ ПД-193-09-084 от 11.08.2017г., върху което е положена резолюция „Д. К., 15.08.2017 г., за контрол“. По преписката е приложено определение № 2155 от 16.02.2018г. по адм.д. № 11614/2017г. на ВАС на РБ, II отделение, с което е оставено в сила определение № 1732/05.09.2017 г. по адм.д. № 2245/2017 г. по описа на АС Пловдив, постъпило в ДНСК на 26.02.2018г., резолирано на 26.02.2018 г. „Инж. ОКДСВ“ от инж.Г.. Твърдението на ответника е, че М. е следвало да следи развитието на делата във ВАС на РБ, което не е сторено от нея. Такава справка е направена от друг служител на ДНСК, който е приложил относимия документ на 26.02.2018г. Становището на жалбоподателката е, че е поддържала връзка с колегите юристи от П., а преписката е разпределена на г-жа И. А.. Дори да се приеме, че М. не е осъществила контрол по преписката, то един значителен период от неизпълнението е извън срока по чл.94, ал.1 ЗДСл – от 15.08.2017 г. до 08.02.2018г., което не обосновава налагането на второто по тежест дисциплинарно наказание по чл.90, ал.1, т.2 ЗДСл при преценката по чл.91, ал.1 ЗДСл.

По преписка № 1548/2002 г. ДНО е приел, че М. не е извършила нарушение.

Разпоредбата на чл.89, ал.2, т.5 от ЗДСл урежда неспазването на етичните правила за поведение като самостоятелно основание за ангажиране на

дисциплинарната отговорност на държавния служител. В случая на М. са вменени нарушения на: чл.2, ал.1, ал.4, ал.5, ал.6, чл.5, ал.1 и ал.2, чл.6, ал.1, чл.14, ал.1, чл.17, ал.1, ал.2 и ал.3 от КПСДА (отм.), според които дейността на служителите се осъществява при спазване принципите на законност, лоялност, честност, безпристрастност, политическа неутралност, отговорност и отчетност. Служителят извършва дейността си компетентно, обективно и добросъвестно, като се стреми непрекъснато да подобрява работата си в интерес на гражданите. Служителят следва поведение, което не накърнява престижа на държавната служба, не само при изпълнение на служебните си задължения, но и в своя обществен и личен живот. При изпълнение на служебните си задължения служителят се отнася любезно, възпитано и с уважение към всеки, като зачита правата и достойнството на личността и не допуска каквито и да са прояви на дискриминация. Служителят подпомага органа на държавна власт с висок професионализъм, безпристрастност и активност при разработването и провеждането на държавната политика, както и при изпълнението на взетите решения и осъществяването на неговите правомощия. При изпълнение на служебните си задължения служителят следва поведение, което създава увереност у органите, чиято дейност подпомага, че могат да му се доверяват и да разчитат на него. Служителят е длъжен да спазва служебната йерархия и стриктно да изпълнява актовете и заповедите на горестоящите органи и служители от администрацията. Според чл.14, ал.1 от КПСДА (отм.) в отношенията с колегите си служителят проявява уважение и коректност, като не допуска поведение, което накърнява достойнството и правата на отделната личност. Съгласно чл.17, ал.1, ал.2 и ал.3 от КПСДА (отм.) при изпълнение на служебните си задължения и в обществения си живот служителят следва поведение, което не уронва престижа на държавната служба. Служителят не допуска на работното си място поведение, несъвместимо с добрите нрави. Служителят се стреми да избягва в поведението си конфликтни ситуации, а при възникването им цели да ги преустанови, като запази спокойствие и контролира поведението си.

Към посочените задължения по КПСДА (отм.) съдът приема за относими към визираното в докладна записка вх.№ РД-1243-11-969 от 13.09.2018г. поведение на М. данните за отношенията ѝ с прекия началник и с колегите. Съдът кредитира показанията на инж. Д. Д. и на инж. К. В. Г.. Последната потвърждава изготвените от м.септември 2018г. писмени обяснения като изчерпателни и точни. Свидетелката сочи, че е дългогодишен служител на ДНСК и има впечатления от поведението на М. от 2014г. Установява, че при всяка промяна на ръководството при

М. се появявал неудържим стремеж за повишение в длъжност и заемане на ръководни постове. Тази офанзива отново се проявила през м.септември 2018 г., когато служителката започнала непрекъснат натиск върху свидетелката. Всяка минута повтаряла „искам, искам, искам, с какво еди кой си ме превъзхожда“. Това рефлектирало върху работата, психичното състояние и здравето на свидетелката. Същият натиск бил оказан и върху началника на правен отдел и главния секретар. Две колежки, в името на добрия климат, на това да има мир, я помолили да предложи на ръководството да я повиши в една степен в длъжност, за да се успокои, да няма конфликти и напрежение. Г. не искала да поднесе на заместник началника на ДНСК такова предложение предвид факта, че вече през м.февруари 2018г. ѝ е отказано повишение, но написала предложението в името на добрия работен климат, въпреки, че М. не отговаряла на изискванията за повишаване. Лично свидетелката вършела нейната работа многократно.

Съдът кредитира показанията на св.Г. и св.Д., тъй като са взаимно непротиворечиви, последователни и съответстващи на другите доказателства по делото. Двамата свидетели установяват, че М. създава атмосфера на конфликти и напрежение на работното място, периодично при смяна на ръководството на ДНСК я обземала маниакална идея за повишение в длъжност. В тази си част показанията съответстват на писмена молба на служителката от 02.05.2018г., поради което за съда не е налице основание да не ги кредитира. В представените по делото документи, изготвени лично от М., ясно личи склонност на служителката да заема емоционална позиция, изразявайки я чрез обиден език, давайки непрофесионално обяснение за поведението на колегите („лъжци и карьеристи“). Това е нейно писмено обяснение вх.№ ЧР-626-16-699 от 21.12.2018г., където преценява колегите си в медицински термин „Дисоциативно разстройство на идентичността“, надявала се и г-жа Г. да не страда от посоченото заболяване, докладната записка на колегите от 13.09.2018 г. представлявала „претоплена манджа“ и пасквил, донос на група интриганти. Изложеното се опровергава от оценката на работата и отношението на М. към колегите ѝ, дадена от прекия ръководител г-жа Г. като свидетел пред АССГ и от писменото становище от 14.09.2018 г. на зам-началника на ДНСК арх. Д..

Подобна емоционална оценка на М., без правни доводи, съдържа и формуляр за възражение срещу годишна оценка на изпълнението на длъжността вх. № ЧР-112-01-341 от 04.02.2019г.

Съгласно чл.5, ал.2 от КПСДА (отм.) при изпълнение на служебните си задължения служителят следва поведение, което създава увереност у

органице, чиято дейност подпомага, че могат да му се доверяват и да разчитат на него. Според чл.14, ал.1 от КПСДА (отм.) в отношенията с колегите си служителят проявява уважение и коректност, като не допуска поведение, което накърнява достойнството и правата на отделната личност. Съгласно чл.17, ал.1, ал.2 и ал.3 от КПСДА (отм.) при изпълнение на служебните си задължения и в обществения си живот служителят следва поведение, което не уронва престижа на държавната служба. Служителят не допуска на работното си място поведение, несъвместимо с добрите нрави. Служителят се стреми да избягва в поведението си конфликтни ситуации, а при възникването им цели да ги преустанови, като запази спокойствие и контролира поведението си.

Изнесените в докладна записка вх.№ РД-1243-11-969 от 13.09.2018г. факти и обстоятелства относно служебното поведение на М., потвърдено чрез показанията на св.Д. и св.Г., обсъдени съвкупно с цитираните писмени доказателства по делото, навеждат съда на категоричен и несъмнен извод, за нарушение на етичните правила на поведение по чл.5, ал.2, чл.14, ал.1 и чл.17, ал.1, ал.2 и ал.3 от КПСДА (отм.). Налице е осъществено от служителката самостоятелно нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.89, ал.2, т.5 от ЗДСл.

Правилни и обосновани са изводите на административния орган, че така описаното поведение е в нарушение и на правилата на т.4.1.7 от Етичния кодекс за поведение на служителите в ДНСК, според който при изпълнение на служебните си задължения служителят на ДНСК се отнася любезно, възпитано и с уважение към всеки, като зачита правата и достойнството на личността, на т.4.3.3 според която следва поведение, което създава увереност у органице, чиято дейност подпомага, че могат да му се доверяват и разчитат на него, на т.4.5.1 според която в отношенията с колегите си служителят на ДНСК проявява уважение и коректност, като не допуска поведение, което накърнява достойнството и правата на отделната личност и на т.4.6.3 – служителят се стреми да избягва в поведението си конфликтни ситуации, а при възникването им цели да ги преустанови, като запази спокойствие и контролира поведението си.

Защитата на жалбоподателката с доводи от периодичната ѝ атестация за 2017г. и от първата половина на 2018г. са изцяло неотнормими към констатираните нарушения на чл.89, ал.2, т.1 ЗДСл – неизпълнение на възложената задача от прекия ръководител по преписка № Х-278/2017г., както и към нарушението на етичните правила за поведение в администрацията по чл.89, ал.2, т.5 ЗДСл.

Всяко от описаните две нарушения на служебната дисциплина по чл.89, ал.2, т.1 и т.5 ЗДСл съставлява самостоятелно основание за ангажиране на

дисциплинарната отговорност на служителя. По силата на чл.91, ал.1 ЗДСл при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание се вземат предвид: тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите; формата на вината на държавния служител; обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното служебно поведение на държавния служител. Съвкупната преценка на установените в хода на дисциплинарното производство факти и обстоятелства правилно е навела дисциплинарно-наказващият орган на извод за налагане на второто по тежест дисциплинарно наказание по чл.90, ал.1, т.2 ЗДСл. При определяне на неговия вид не е допуснато нарушение на чл.91, ал.1 ЗДСл. Доказани са няколко нарушения на служебната дисциплина и е съобразено цялостното поведение на служителя.

По изложените съображения съдът заключава, че оспорената заповед е законосъобразен акт, защото е издадена от компетентен административен орган, в установената форма, при спазване на изискванията на материалния и процесуален закон и в съответствие с тяхната цел. На основание чл.172, ал.2 АПК е дължимо отхвърляне на оспорването.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 4 АПК, чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.144 АПК, вр. 37 ЗПП и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата от 150.00 /сто и петдесет/ лева, за осъщественото процесуално представителство от юрк. К. И..

Мотивиран от горното, *Административен съд София- град*, II-ро отделение, 22-и състав на основание чл.172 ал.2 от АПК,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. К. М. от [населено място], [улица], ет.2, ап.3, и със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. В. П., срещу *Заповед № РД-16-023 от 08.02.2019г.* на началника на Дирекция за национален строителен контрол,

ОСЪЖДА Д. К. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет.2, ап.3, да заплати на Дирекция за национален строителен контрол [населено място], [улица], сумата в размер на 150.00 /сто и петдесет/ лева на основание чл.143 ал.4 от АПК.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.124, ал.1 ЗДСл.

Съдия: